

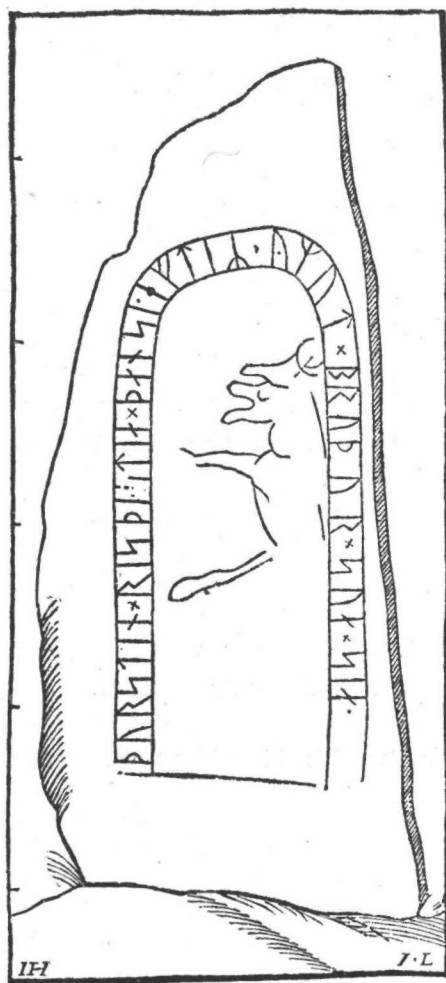
95. Harstads Bosgård, Väderstads och Harstads sn, Göstrings hd.

Pl. XXXI. Fig. 2 (efter P. A. Säve).

Litteratur: W. 164; P. A. Säve, *ATS* I, s. 110; *Reseberättelse* 1861, s. 93, teckning.

P. A. Säve, *ATS* I, s. 110, anför om denna runsten följande: »En runsten, som varit nästan rund, $3\frac{1}{2}$ till 4 alnar (2,075—2,372 m) lång och bred, anträffades år 1861 i en bäck på Bosgårds egor, omkring 100 famnar från Harstads forna kyrka, men blef af arbetsfolket sönderslagen och inlagd i jordegarens, f. d. Riksdagsmannens Gustaf Peterssons nya byggnad. Nu ser man endast ett stort bredarmadt kors med en omslutande ring i korsvinklarna, samt i kanten dessa runor: $\text{H} \times \text{þ} \times \text{B} \dots$ » Stenen har icke återfunnits.

Betydelsen av dessa runor $\text{uk} \times \text{þan} \times \text{b} \dots$ kan icke utrönas, då den övriga inskriften är förlorad.

B. 885.

96. Karleby, Väderstads och Harstads sn, Göstrings hd.

Pl. XXXII. Fig. 1.

Litteratur: B. 885; L. 1186; W. 166; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 737; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT* I, s. 72; *Reseber.* 1881, s. 19; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra* s. 5, teckning.

I B. 885, av Liljegren och av Broocman anges stenens plats vara Karleby gårde. C. F. Nordenskjöld meddelar, att stenen, som länge ansetts försvunnen, blivit upptäckt, liggande med runsidan uppåt, såsom tröskelsten framför en gammal, lantbrukaren Sybom tillhörig stuga i Karleby. Vid mitt besök 1894 fann jag stenen liggande på södra sidan av trädgården, och den restes hösten 1894 på samma ställe med inskriftsidan vänd åt den väg, som löper längs trädgårdens södra sida, 60 steg öster om allmänna vägen förbi Karleby.

Stenens längd före resningen var 2,96 m, höjden är efter densamma 2,28 m, bredden vid slingans slut nedtill är 1 m. Slingans bredd är 10—12 cm. Ämnet är rödaktig granit.

På stenens topp finnes ovan slingan ett kors, som ej finnes i B. 885. Av de i Bautil antydda rist-